

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416200092
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4416200092.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: D. H., nar. XX. XX. XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: X. U. H., nar. XX. XX. XXXX, bydlisko R. U., I. XXX, zastúpená Advokátskou spoločnosťou, s. r. o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32 a N. H., nar. XX. XX. XXXX, bydlisko R. U., I. XXX, zastúpený JUDr. Martinom Kanásom, advokátom, so sídlom Nitra, Školská 3, o návrhu matky na zmenu úpravu styku, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 4. februára 2016 č. k. 11P/3/2016-23 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Matka návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, doručeným súdu prvého stupňa spolu s návrhom vo veci samej o zmenu úpravy styku s maloletým D. H., žiadala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým by upravil styk otca s maloletým D. tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v sobotu od 09.00 hodiny do 18.00 hodiny, pričom styk sa bude vykonávať výlučne za prítomnosti matky.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým upravil stretávanie sa otca s maloletým D. H., nar. XX. XX. XXXX tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny týždeň v roku v sobotu od 9.00 hodiny do 18.00 hodiny a v nedeľu od 9.00 hodiny do 18.00 hodiny. Súčasne určil, že matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom riadne pripraviť a otec je povinný maloleté dieťa v určenom čase v mieste bydliska matky prevziať a po ukončení stretnutia v určenom čase v mieste bydliska matky odovzdať. Posledným výrokom určil, že nariadené predbežné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia vo veci zmeny úpravy styku vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod č. k. 11P/3/2016. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 6, 8, § 76 ods. 3 OSP. Poukázal na matkou predloženú správu o psychologickú intervenciu zo dňa 08. 01. 2016 od PhDr. Róberta Máthé, PhD., z ktorej mal preukázané, že maloletý je v psychoterapeutickej starostlivosti od 08. 07. 2015 pre emočnú labilitu prejavujúcu sa zvýšenou úzkosťnosťou, citlivosťou, plačlivosťou, ustráchanosťou, nesústredenosťou a pocitmi menejcennosti na báze konfliktogénneho rodinného prostredia. Uviedol, že mal za preukázané, že maloleté dieťa je vedené v logopedickej a psychoterapeutickej starostlivosti. Maloletý je emočne labilný a v záujme jeho zdravého psychického vývinu súd predbežným opatrením zmenil rozhodnutie súdu a dočasne upravil stretávanie sa otca s maloletým dieťaťom. Toto stretávanie upravil na každý druhý víkend počas dňa, v sobotu a v nedeľu. Vzhľadom na uvádzané problémy u maloletého počas noci u otca, súd neupravil stretávanie na noc. Je však v záujme maloletého dieťaťa, aby malo kontakt a stretávalo sa s otcom. Stretávanie sa maloletého dieťaťa s otcom v súčasnej dobe prebieha a počas týchto stretnutí otca s dieťaťom je prítomná aj matka. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia rovnaké a pri ich výkone sú povinní chrániť záujem maloletého dieťaťa. Rozhodnutie o predbežnom opatrení neznamená trvalý stav a samotné rozhodovanie vo veci samej sa nemusí zhodovať s obsahom

predbežného opatrenia, keďže toto má len prechodný charakter v záujme dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Súd nevyhovel návrhu matku v plnom rozsahu, aby sa otec stretával s dieťaťom len výlučne v jej prítomnosti, vzhľadom na vek maloletého dieťaťa a skutočnosť, že počas stretávania sa dieťaťa s otcom je aj matka prítomná. Vzhľadom na vek maloletého súd nepovažoval prítomnosť matky na stretávaní sa otca s maloletým dieťaťom za nevyhnutnú, vzhľadom na skutočnosť, že maloletý nebude u otca prespávať. Súd zdôraznil, že je povinnosťou matky maloleté dieťa na stretnutie pripraviť, ale aj povinnosťou otca dieťa v určenom čase riadne prevziať a tiež v určenom čase maloleté dieťa matke včas vrátiť. Súd upozornil otca, že maloleté dieťa musí odovzdávať matke a maloleté dieťa si od matky preberať presne v čase, ktorý súd určil. Vo veci samej súd vykoná rozsiahlejšie dokazovanie a rozhodne o úprave stretávania sa maloletého dieťaťa s otcom tak, aby to bolo v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním otec, domáhajúc sa ním zrušenia napadnutého rozhodnutia a ponechania takej úpravy styku s maloletým D., aká sa realizovala pred nariadením predbežného opatrenia, nakoľko tak upravený styk bol hlavne v záujme maloletého D.. V podanom odvolaní uviedol, že skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie sú pravdivé a sú vytvorené iba za účelom ublížiť mu a tým i maloletému synovi. Dieťa sa na stretnutie s ním vždy teší a taktiež i na stretnutie so starými rodičmi, kde trávi i značnú časť stretnutia. To, že matku spolu s maloletým D. každodenne nosil do školy a do práce, nebolo z jeho strany násilie, ako je to uvádzané v návrhu, ale záujem matke pomôcť v nádeji, že z jej strany to bude ocenené. Vo vzťahu s matkou nastala zmena, matka sa začala s ním sýkať a stretávať pravidelne aj cez víkend, bez ohľadu na to, či mal mať dieťa alebo nie. Zabehnutý režim sa narušil. Spolu absolvovali návštevu cirkusov, výstav, detského centra, no nie v dôsledku jeho násilia. Po uvedených skutočnostiach žil v nádeji, že sa rodina opäť dá dokopy. To, že syn úplne prirodzene očakával a vyžadoval prítomnosť matky v dome je prirodzené, veď túžil mať krásne chvíle s rodičmi, nie však z dôvodu, že by sa otca bál. Otca má rád a potrebuje ho, minimálne ako matku, veď je chlapec. Výrok matky, že starí rodičia sa synovi nevenujú, je nepravdivý a zavádzajúci. Od starých rodičov dostáva veľa pozornosti a lásky v prostredí, ktoré je úplne odlišné od podmienok jeho života u rodičov matky. Je pravdou, že častokrát prichádza v napätí, pričom je názoru, že tento stav je vyvolaný prípravou matky na stretnutie. Po čase napätie opadne a syn sa stáva bezprostredný, hravý, veselý, najmä pri činnostiach, ktoré ho zaujímajú. D. v mnohých prípadoch nechce skončiť styk, chce zostať dlhšie a jeho odchod sa musí riešiť proti jeho vôli. Ďalej uviedol, že je toho názoru, že matka sa systematicky nevenovala jazykovým cvičeniam dieťaťa a cvičenia sa nestali u D. návykovými, nakoľko boli robené sporadicky. Jeho snaha pomôcť a robiť so synom jazykové cvičenia bola zo strany matky obrátená proti nemu. K matkou predloženej správe o psychologickú intervenciu uviedol, že v nej nie je uvedený termín žiadosti logopedičky o psychologické vyšetrenie tak, aby sa dalo posúdiť, odkedy bola spolupráca medzi chlapcom a logopedičkou problémová a ako sa riešila. Taktiež v správe nie je uvedené, na základe akého rozhodnutia, či doporučeného rozhodnutia sa dostal do psychoterapeutickej starostlivosti, aké sú výsledky u maloletého v dôsledku tejto starostlivosti a aké úkony sa vykonávajú pre zlepšenie stavu maloletého. Otec ďalej uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie matky, že by atakoval maloletého, v dôsledku čoho by mal maloletý na rukách modriny, pretože s modrinami bol syn vyzdvihnutý zo škôlky, pričom modriny v takomto veku dieťaťa sú bežné. Matka má pritom taký názor, že dieťa nesmie byť karhané a hrešené so zvýšeným hlasom, čo má za následok, že keď nemá po vôli, okamžite začne plakať, prestáva komunikovať a uzatvára sa do seba a pre presadenie svojej pravdy sa aj vyhráža. Toto sa prejavilo, keď mu bolo zakázané hrať sa na počítači, na čo chlapec uviedol, že povie mamine, že ho bil. Toto sú nové momenty u D., ktoré nastali po prespávaní matky u neho s cieľenou prípravou úpravy času styku so synom. Pravdou je, že matka si neželá a neteší sa vytvoreniu silnejšieho citového vzťahu medzi D. a ním a jeho rodinou, a preto zo všetkých problémov týkajúcich sa vývinu maloletého viní jeho.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť. Uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s nariadeným predbežným opatrením a je toho názoru, že osvedčila nevyhnutnosť úpravy práv rodičov k maloletému predbežným opatrením. Všetky skutočnosti uvedené v návrhu vo veci samej a v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sú pravdivé. Zdôraznila predovšetkým neustály nátlak zo strany otca na spoločné aktivity, nerešpektovanie záujmov maloletého, čo vyplýva aj zo skutočnosti, že s maloletým musela v dome otca prespávať, pokiaľ sa malo naplniť stretávanie otca podľa dovtedy platnej úpravy, ale tiež agresívnu povahu otca maloletého, ktorou sa on vôbec netají a sám v konaní o rozvod priznal, že nie vždy vie svoje konanie ovládať. Tvrdenia otca v odvolaní považuje za nepravdivé, pričom má za to, že nimi otec, alebo skôr

bývalí svokrovci majú snahu ju ponižovať, tak ako to celý čas počas trvania manželstva robili. Podaním návrhu na zmenu a nariadenie predbežného opatrenia sledovala výlučne najlepší záujem maloletého, pričom nie je pravdou, že by mala v záujme akýmkoľvek spôsobom návrh smerovať proti otcovi. Nie je pravdivé tvrdenie, že sa po rozvoде s otcom dobrovoľne nechala voziť do školy a do zamestnania, dialo sa tak na nátlak otca, ktorý si takto vytváral ilúziu o tom, že by sa k nemu vrátila. Z tohto dôvodu ju otec maloletého nútil tráviť každý víkend u neho v dome, a to aj ten víkend, keď mal byť maloletý s ňou a ona jeho nátlak potom brala ako samozrejmosť, lebo sa ho bála, rovnako ako sa obávala vyhrážok o vplyve rodičov otca pre prípad, že by sa jeho vôli nepodvolila. Uviedla, že k výchove syna pristupuje najlepšie ako vie, od troch rokov veku dieťaťa pravidelne chodí so synom logopedičke, poctivo s ním cvičí predpísané cvičenia.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť. Poukázal na jeho dočasný charakter a na skutočnosť, že v predmetnej veci bude prebiehať rozsiahle dokazovanie. Uviedol, že dňa 16. 03. 2016 sa na oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky dostavili rodičia maloletého dieťaťa spolu s maloletým D.. Matka uviedla, že po tom, ako bolo otcovi doručené nariadené predbežné opatrenie, styk otca so synom sa začal realizovať v zmysle nariadeného predbežného opatrenia. Matka uviedla, že hlavným dôvodom na podanie návrhu na úpravu styku otca so synom bola tá skutočnosť, že maloletý D. si v septembri začne plniť povinnú školskú dochádzku, pričom ďalším dôvodom bolo aj vyvíjanie nátlaku zo strany otca, ktorý sa správal tak, ako keby ich manželstvo rozvedené nebolo. Z vyjadrenia otca maloletého vyplynulo, že žiada, aby sa jeho styk so synom realizoval v zmysle rozsudku, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené. Maloletý sa počas styku správa uvoľnene. Poprel, že by na matku vyvíjal akýkoľvek nátlak a taktiež, že by maloletému niekedy fyzicky ublížil. S maloletým D. bol bez prítomnosti rodičov vykonaný pohovor, v priebehu ktorého maloletý uviedol, že s otcom sa pravidelne stretáva, uviedol, že s otcom sa hrajú na počítači a pozerajú spolu televízor. Taktiež uviedol, že otec na neho často kričí a nevie prečo. Chytil ho silno za ruku a mal tam modriny, nevie prečo to urobil. K bližšej úprave styku s otcom sa maloletý vyjadriť nevedel. ÚPSVaR Nové Zámky je toho názoru, že od posledného rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým na strane maloletého dieťaťa nastali zmeny, pričom poukázal na správu zo psychologickej intervencie a na to, že maloletý bol na psychologické vyšetrenie odoslaný logopedičkou.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 2 písm. a/ OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Podľa § 102 ods. 1 OSP, ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhodne o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu, ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 75 ods. 1 OSP predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 75 ods. 7 OSP súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov.

Podľa § 76 ods. 1 OSP predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby

- a) platil výživné v nevyhnutnej miere;
- b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd; alebo do striedavej osobnej starostlivosti,
- c) poskytol aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje;

- d) zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde;
- e) nenakladal s určitými vecami alebo právami;
- f) niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal.
- g) nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia.
- h) sa zdržal konania, ktorým porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva.

V preskúmvanej veci ide o nariadenie predbežného opatrenia podľa § 102 ods. 1 OSP, t. j. po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletého D. H., nar. XX. XX. XXXX, keď návrhom vo veci samej sa matka maloletého dieťaťa domáha zmeny úpravy styku otca so synom.

Zmyslom každého predbežného opatrenia je poskytnutie dočasnej ochrany oprávnenému účastníkovi a zabránenie ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. Je to procesný inštitút, ktorý umožňuje rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Aby však súd mohol poskytnúť ochranu nariadením predbežného opatrenia, musí byť aspoň osvedčené, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ktoré vyžadujú dočasnú úpravu, táto dočasná úprava je potrebná, pričom v právnych vzťahoch účastníkov sa ňou nevytvorí nenávratný stav a zároveň neprimeraným spôsobom sa nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi. Navyiac, predbežné opatrenie možno nariadiť, len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie, pričom svoje opodstatnenie stráca, len čo súd poskytne porušeným alebo ohrozeným právam definitívnu ochranu. Predbežné opatrenia sa podľa ich obsahu nariaďujú v súlade s ust. § 76 ods. 1 OSP alebo v súlade s iným zákonom, napr. Zákonom o rodine. Dôkazná povinnosť v konaní o nariadenie predbežného opatrenia spočíva výlučne na navrhovateľovi, pričom unesenie dôkazného bremena predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie svojho nároku. V konaniach, ktoré môžu začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 OSP) a predovšetkým v konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti, súd na základe vlastných zistení starostlivo uváži, či záver o splnení všetkých zákonných podmienok na nariadenie predbežného opatrenia sa opiera o bezpečné skutkové zistenia.

V ustanovení § 76 ods. 1 OSP je vypočítaný obsah predbežných opatrení len príkladmo, čo je vyjadrené slovom "najmä". Pri nariaďovaní predbežného opatrenia musí súd vždy vziať do úvahy to, že takéto opatrenie upravuje pomery len predbežne, alebo že zaisťuje nároky dosiaľ právoplatne nepriznané. Zákon rozlišuje dve skupiny predbežných opatrení: a/ predbežné opatrenia, ktorých účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Potreba takejto dočasnej úpravy pomerov musí byť pritom naliehavá a dočasná úprava pomerov sa nemôže vzťahovať i na čas minulý, b/ opatrenia, ktoré majú zaisťiť výkon súdneho rozhodnutia, ak je obava, že by tento výkon bol ohrozený. Pri oboch skupinách predbežných opatrení bude potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je predbežné opatrenie potrebné.

V prejednávanej veci matka doručila súdu prvého stupňa dňa 07. 01. 2016 návrh na zmenu úpravy styku otca s maloletým D. H., nar. XX. XX. XXXX. Z odôvodnenia návrhu vyplýva, že rodičia maloletého D. sú rozvedení, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 2. júna 2014 č. k. 7P/405/2013-37, ktorým súd súčasne schválil dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému D. tak, že maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého D. sumou 200 eur mesačne. Zároveň súd upravil styk otca s maloletým tak, že otec bol oprávnený stretávať sa so synom každý týždeň v stredu a každý nepárny týždeň v roku od soboty 09.00 hodiny do nedele do 18.30 hodiny. Zo začiatku prebiehal styk otca s maloletým bez problémov, v zmysle rozhodnutia súdu, pričom obaja rodičia boli ohľadne potrieb maloletého schopní dohodnúť sa. Matka poukázala na to, že zmena nastala približne v apríli 2015, kedy začal otec vyvíjať na ňu, ako i na syna nátlak a pri jej nesúhlase (vozenie do práce a syna do škôlky, chodenie na spoločné nákupy), začal byť agresívny a neprimerane sa chovať a to tak, ako keby k rozvodu ich manželstva nikdy nedošlo a boli naďalej manželmi. Otec sa v tom období začal agresívnejšie správať i k synovi, ktorý sa na správanie otca sťažoval, preto od apríla 2015 v čase stretávania sa otca s maloletým zo soboty na nedeľu trávil tiež čas v spoločnom dome, pretože maloletý si jej prítomnosť počas návštevy u otca vyžadoval. Otec sa začal od uvedeného obdobia k synovi chovať direktívne, nervózne a vyvíjal na neho nátlak. Syn sa jej zdôveril, že otec na neho sústavne kričí a chová sa v jeho prítomnosti nervózne, z návštev u otca sa vracal mrzutý a ustráchaný. Nepokojnosť a bojzlosť maloletého si všimli aj jeho učiteľky v materskej škole. Maloletý má nezrozumiteľnú artikuláciu a vyžaduje

si teda trpezlivejší prístup k výchove. Chovanie otca vyvrcholilo 16. 12. 2015, kedy sa od neho maloletý vrátil bojzlivý, uplakáný a ustráchaný, pričom na pravom predlaktí mal tri modriny z toho, ako mu ho otec silne chytil. Vplyv otca na dieťa je negatívny, maloletý sám nemá vôľu s otcom sa stretávať, a preto považuje za vhodné styk s otcom na určitý čas zúžiť a zamedziť tým nevhodnému chovaniu otca vo vzťahu k maloletému synovi a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že výchova maloletého si vyžaduje osobitný prístup. Ona už nemieni viac tráviť spoločne s otcom čas v dome v čase realizácie stretávania sa otca so synom, pričom bez jej prítomnosti je toto stretávanie pre maloletého nevhodné, s negatívnym vplyvom na jeho výchovu a vývin. Preto žiadala, aby súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/405/2013-37 zo dňa 2. júla 2014 v časti úpravy styku otca s maloletým D. tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v sobotu od 09.00 hodiny do 18.30 hodiny, za jej prítomnosti.

Spolu s návrhom vo veci samej matka žiadala nariadiť i predbežné opatrenie, ktorým by súd predbežne upravil styk otca s maloletým D. tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v sobotu od 09.00 hodiny do 18.30 hodiny, za jej prítomnosti. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia poukázala na odôvodnenie návrhu vo veci samej, ako i zdôraznila, že otec sa k synovi nechová vhodným spôsobom, je k nemu agresívny, vyvíja na neho nátlak a chová sa direktívne. Uviedla, že s poukazom na problémy syna s rečou, ako aj na skutočnosť, že otec nie je schopný ovládať jeho prudkú povahu v prítomnosti maloletého a fyzicky mu ublížil, má za to, že v súčasnosti nie je v záujme maloletého, aby sa s otcom stretával v takom rozsahu, v akom sa s ním stretáva, keďže považuje za ohrozené fyzické a psychické zdravie maloletého. Naliehavý právny záujem na nariadení predbežného opatrenia vidí vo vážnom ohrození psychického zdravia maloletého, s čím je spojené nebezpečenstvo hroziacej ujmy na zdraví dieťaťa. Rovnako považuje za ohrozené fyzické zdravie dieťaťa, keď už v minulosti vystupoval otec voči nemu agresívne bez zjavnej príčiny a ona má dôvodnú obavu, že by sa toto jeho správanie mohlo opakovať.

Po prejednaní veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, keď súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že za daného stavu matka ako navrhovateľka predbežného opatrenia osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov k maloletému D. H., nar. XX. XX. XXXX, a to vo forme úpravy styku otca s maloletým. Odvolací súd, zhodne so súdom prvého stupňa, dospel k záveru, že je dôvodné upraviť styk otca s maloletým synom predbežným opatrením a to v rozsahu, ako vyplýva z napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu súdu prvého stupňa je zrejmé, že rodičia maloletého D. sú rozvedení, pričom rozhodnutie o rozvode manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému D. na čas po rozvode (vrátane úpravy styku otca so synom) nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 07. 2014. Rovnako z obsahu spisu je zrejmé, že k zmene dovtedy nekonfliktnej realizácie styku došlo v roku 2015, pričom matka túto zmenu odôvodňuje agresívnym správaním sa otca tak vo vzťahu k nej, ako i k maloletému synovi, ako i vyvíjaním nátlaku na ňu za účelom zachovania stavu, ako keby ich manželstvo nebolo rozvedené, pričom otec odôvodňuje túto zmenu predovšetkým cielenou snahou matky na úpravy času styku so synom, keď matka si neželá a neteší sa vytvoreniu silnejšieho citového vzťahu medzi D. a ním a jeho rodinou. Tieto tvrdenia oboch rodičov maloletého D. je potrebné vnímať ako ich subjektívne vyjadrenia a úsudky, s protichodnou mienkou oboch rodičov na otázku úpravy styku a vplyvu realizácie styku otca so synom na maloletého D., bez toho, aby ich rozsiahle tvrdenia boli z obsahu spisu bližšie verifikovateľné. Čo však je potrebné v danej veci považovať za relevantné z hľadiska posúdenia potreby nariadenia predbežného opatrenia formou úpravy styku otca so synom, je skutočnosť, že matkou tvrdená zmena v správaní sa syna je zrejماً i z ňou predloženej Správy o psychologickú intervenciu zo dňa 08. 01. 2016, vyhotovenej klinickým psychológom PhDr. Róbertom Máthé, PhD. a PaedDr. Erikou Jurišovou, PhD. Z obsahu tejto správy je zrejmé, že iniciátorkou uvedeného vyšetrenia nebola samotná matka, ale logopedička dieťaťa Mgr. K. Melicháreková, t.j. osoba odlišná od rodičov dieťaťa, u ktorej maloletý počas logopedického cvičenia reagoval úzkostne, opakovane odmietajúc spoluprácu s logopedičkou. Zo správy ďalej vyplýva, že maloletý je v psychoterapeutickej starostlivosti od 08. 07. 2015 pre emočnú labilitu prejavujúcu sa zvýšenou úzkostlivosťou, citlivosťou, plačlivosťou, ustráchanosťou, nesústredenosťou a pocitmi menejcennosti na báze konfliktogénneho rodinného prostredia, pričom v záujme harmonického vývinu osobnosti maloletého, ako i dosiahnutia adekvátnej školskej zrelosti a pripravenosti je nevyhnutné vytvorenie stabilných podmienok a podpornej atmosféry pre jeho vývoj.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, vzhľadom na okolnosti tejto veci, rovnako ako súd prvého stupňa i odvolací súd mal za to, že za situácie, keď maloletý D. vykazuje známky zmeny správania sa v smere jeho emočnej labilnosti, za účelom vytvorenia stabilných podmienok pre dieťa, keď z hľadiska vzájomnej interakcie rodičov sú zrejme problémy v realizácii styku otca predovšetkým z hľadiska prespávania dieťaťa u otca (matkou udávaná potreba jej pobytu v dome počas realizácie styku zo soboty na nedeľu) je i odvolací súd toho názoru, že za účelom zabezpečenia emočnej rovnováhy dieťaťa je namieste nariadiť predbežné opatrenie v rozsahu, ako ho nariadil súd prvého stupňa napadnutým uznesením. Pokiaľ matka prezentovala, že maloletý syn si jej prítomnosť v domácnosti otca v čase stretávania sa otca so synom zo soboty na nedeľu vyžadoval, pričom súčasne predložila doklad o tom, že v správaní sa syna nastala zmena v zmysle jeho emočnej labilnosti, i podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne osvedčila potrebu nariadenia predbežného opatrenia v tom smere, aby do doby rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci samej bolo stretávanie otca realizované bez prespatia dieťaťa u otca, a to v rozsahu každý nepárny týždeň od soboty 09.00 hodiny do 18.00 hodiny a od nedele 09.00 hodiny do 18.00 hodiny, keď od matky dieťaťa nemožno naďalej požadovať, aby bola pri realizácii styku počas jeho prespávania prítomná, nakoľko takáto situácia je podľa vyjadrenia matky pre ňu neúnosná a vo všeobecnosti neštandardná. Pokiaľ dieťa podľa tvrdenia matky aktuálne nechce u otca bez jej prítomnosti prespávať, pričom matka súčasne objektivizovala zmenu v správaní sa dieťaťa, je namieste zásah súdu vo forme predbežnej úpravy pomerov. I keď otec v podanom odvolaní tvrdenia matky popieral, tak ako odvolací súd už vyššie zhodnotil, protichodné vyjadrenia oboch rodičov k nimi tvrdeným skutočnostiam za subjektívne, je potrebné opätovne zdôrazniť, že matka preukázala, že maloletý je aktuálne emočne nestabilný, pričom táto jeho emočná labilita pramení z konfliktogénneho rodinného prostredia. Odvolací súd pritom udáva, že otec má naďalej možnosť so synom sa stretávať, pričom má za to, že zúženie rozsahu styku otca so synom predbežným opatrením nemožno považovať za tak výrazné, že by obmedzilo možnosť otca pozitívne budovať vzájomný vzťah so synom do budúcnosti. Navyiac, je potrebné zdôrazniť i predbežný charakter tejto úpravy, keď v konaní vo veci samej súd prvého stupňa vykoná dokazovanie za účelom riadneho zistenia skutkového stavu veci tak, aby tento poskytol spoľahlivý podklad pre rozhodnutie vo veci zmeny úpravy styku otca s maloletým D..

Záverom odvolací súd udáva, že primárnym záujmom oboch rodičov maloletého D. by malo byť budovať vzájomné rodičovské vzťahy na takej úrovni, aby zabezpečovali stabilné podmienky pre zdravý psychický a fyzický vývoj ich dieťaťa, uvedomujúc si, že výchova a starostlivosť o dieťa je ich spoločnou rodičovskou zodpovednosťou, ktorú je možné zdarne realizovať, i napriek tomu, že ako rodičia dieťaťa spolu nežijú.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.